

ALBERT POMPER

1862 - 1917

ALBERT POMPER

Op 4 januari 1862 werd in Sneek in het gezin van Johannes Sipkes Pomper en Margaretha Frederika Masselink een zoon geboren, Albert.

De ouders, getrouwd op 23 mei 1858 in Oldeboorn, hadden al een dochter, Antje, geboren op 25 juli 1859 in Sneek.

Op 30 maart 1864 volgde weer een meisje, Margaretha.

In dit gezin met drie jonge kinderen overleed de moeder op 8 april van dat jaar in het kraambed. De vader plaatste een ontroerende advertentie.

**** Heden overleed mijne geliefde Echtgenoot en mijner
Kinderen zorgdragende Moeder MARGARETHA FREDE-
RIKA MASSELINK, in den ouderdom van ruim 35 jaar.
Slechts bijna zes jaar was ik door den band des huwelijks
met haar vereenigd. Diepbedroefd staar ik met mijne drie
nog jeugdige Kinderen, waarvan een slechts 10 dagen oud
is, haar na. JOHANNES S. POMPER.
Sneek, den 8 April 1864.
*Eenige kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.***

Op 14 mei 1865 hertrouwde hij in Sneek met Geertje Boetje, uit welk huwelijk drie kinderen geboren werden:

Sipke op 14 juli 1867, Sybe Albert op 22 augustus 1869, Janke op 22 juni 1872.

Johannes Sipkes Pomper, 50 jaar oud, overleed 18-05-1879 te Lemmer, Geertje Boetje op 17 juli 1891 te Lemmer.

Het leven van Albert veranderde totaal, toen in 1868 een jongen hem bij ongeluk met een steen tegen een oog raakte, waardoor hij allengs blind werd, eerst aan het getroffen oog en later ook aan het andere.

Zeer waarschijnlijk was Sympatische Oftalmie hier de oorzaak van.

Sympatische Oftalmie is een zeldzame complicatie van een oogletsel, waarbij het goede oog beschadigd wordt door het immuunsysteem. Dit probeert het getroffen oog te repareren, maar tast daarbij het gezonde oog aan. Zonder behandeling kan het eveneens leiden tot blindheid van het goede oog.

Dankzij het Fonds Baljé werd hij in april 1869 geplaatst op het Instituut tot Onderwijs van Blinden in Amsterdam.

Dit Fonds was ontstaan door een schenking van J.M. Baljé aan het Nieuw Stads Weeshuis in Leeuwarden. Op 10-jarige leeftijd wees geworden was hij opgenomen in dit weeshuis. Hij werd in staat gesteld een opleiding tot chirurgijn te volgen, waarna hij in Leeuwarden, Amsterdam en in Batavia de geneeskunde beoefende. Kinderloos gebleven, vermaakte hij uit dankbaarheid de som van f. 190.000 aan het weeshuis.

Het Instituut tot Onderwijs van Blinden werd op 13 november 1808 door vier Amsterdamse loges van de Orde van Vrijmetselaars opgericht. Het instituut richtte zich op kinderen van zes tot achttien jaar. De nadruk lag op onderwijs en vakonderwijs. Het was toentertijd gevestigd Herengracht 270, het huis 'De Bonte Mantel'.

De financiering moest komen van donaties, contributies en legaten van particulieren die geraakt werden door de armoedige en ellendige omstandigheden van blinde kinderen. Corresponderende leden in het hele land zorgden voor inning van contributies en voor opsporing van blinde kinderen die op het instituut geplaatst konden worden.

Jan Daniël van der Plaats was bijna veertig jaar corresponderend lid in Leeuwarden. Door zijn tussenkomst ontving het Instituut vanaf 1826 een jaarlijks legaat van duizend gulden uit de nalatenschap van de heer Baljé, dat beheerd werd door het bestuur van het Nieuw Stads Weeshuis. Dit bestuur verzocht ook per advertentie de aangifte van behoeftige blinde kinderen woonachtig in Friesland.

Albert was een goede en ijverige leerling. De diverse "*vlechtwerken voor fijne handwerken voor jongens*" maakte hij zich zozeer eigen dat hij na een proeftijd tot onderwijzer benoemd werd en op 1 november 1880 tot extern-onderwijzer, toen hij het Instituut verliet. Deze functie oefende hij tot ongeveer 1910 uit. Hij ontwikkelde hulpmiddelen die werkzaamheden bij het uitoefenen van sommige handelingen konden vergemakkelijken.

Zijn vindingen werden tijdens de Wereldtentoonstelling in Amsterdam (1883) en in Parijs (1889) met zilver en goud bekroond.

Als leerling had hij veel belangstelling en aanleg voor wiskunde waar hij buiten schooltijd les in kreeg. Opgaven in algebra werden uitgevoerd in brailleschrift. Voor meetkunde werd een met leer overtrokken plank gebruikt, pen, liniaal en passer. Op het papier waren de lijnen voelbaar. Het examen in de wiskunde L.O. behaalde hij al als kwekeling op het Instituut in april 1880. Verslag in de krant: *“met het beste gevolg examen heeft afgelegd in de wiskunde voor de provinciale commissie van Noordholland, te Haarlem, waarbij geen consideratie van het gemis van gezichtsvermogen behoefde genomen te worden om Pomper de verlangde akte uit te reiken.*

Pomper is een zeer bekwaam organist die geregeld de dienst in het Werkhuis aldaar waarneemt, hij heeft zeer gewenste vorderingen op de piano gemaakt, munt uit in alle handwerken, leest vlug Frans en Duits en is een goed schaak-, dam- en dominospeler te wensen dat hij weldra een goede betrekking als organist moge vinden, welke hij, ook wegens zijn beschaafde manieren, zeker met eer vervullen zou”.

Met steun van de toenmalige directeur van de Gemeentelijke Kweekschool voor Onderwijzers kreeg hij toestemming een cursus bij te wonen om de hoofdkate te behalen. Enkele jaren volgde hij deze cursus. Op advies van een docent begon hij met voorbereidingen voor de akte M.O. Bij voorlezing van een van de benodigde werken kwamen zo veel onbekende woorden en begrippen voor, dat hij een bezoek aan de auteur bracht.

Albert Pomper, in of na 1908, met draaglintje behorende bij Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Deze, Prof. dr. A.J. van Pesch, hoogleraar wiskunde aan de Gemeentelijke Universiteit, ontfermde zich over hem en bekwaamde hem tot het behalen van aktes M.O. K.1 in 1884 en M.O. K 5 in 1888. De vraagstukken die hierbij aan de orde kwamen, bleken te ingewikkeld om met braille of hoogschrift op te lossen. Uit het hoofd oplossen was de enige mogelijkheid, zo ook met vraagstukken in de differentiaal-, integraalrekeningen en de bol-wiskunde.

Hiermee was hij bevoegd als huisonderwijs wiskundeles te geven.

Na het behalen van genoemde examens ging hij zich onder begeleiding van Van Pesch in de verzekeringskunde verdiepen.

In de Leeuwarder Courant stond een ingezonden brief d.d. 30 april 1880 geschreven door de heer J.H. Meijer, directeur van het instituut, *“dat overal in Friesland gesproken werd over den jongen Albert Pomper, van Sneek, die met zulk goed gevolg examen heeft afgelegd in de wiskunde ... dat de in alle opzichten zeer ontwikkelde en vlugge jongen daarmede niet gebaat is, en dat hij van zijne acte in de wiskunde allermintst leven kan. Hij denkt zich voorlopig te Lemmer te vestigen en dáár met het vlechten van zooge. Weener stoelen, met jagtasschen knoopen, schuifermaken en dergelijke handwerken ... te pogen in zijn onderhoud en gedeeltelijk ook in dat van zijn stiefmoeder te voorzien.”* Ook werd vermeld dat hij hoopte tot organist te worden benoemd en door het geven van pianolessen en pianostemmen zijn inkomen te verbeteren. Twee zaken waren hiervoor nodig: een klein bedrijfskapitaal en een piano. Het voorstel van Meijer was dat op elke sociëteit in Friesland een bus werd geplaatst waar elk welgesteld lid minimaal een enkele gulden in zou offeren, en dat op elk Fries dameskransje een offer zou worden gebracht.

Een maand later bleek uit een redactioneel stuk dat in Leeuwarden de som van f. 180 was ingezameld. Echter, dit was $\frac{2}{5}$ van het benodigde bedrag. De hoop werd uitgesproken dat de rest van de provincie zou volgen.

Kerkstraat 102.

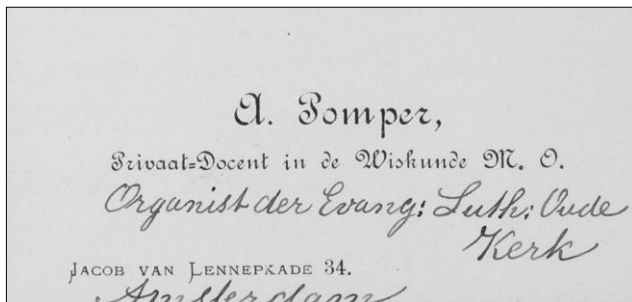
Na het huwelijk woonde het gezin op de Jacob van Lennepkade 34, van 1900 tot 1907 op de Constantijn Huygensstraat 13a en vervolgens op Kerkstraat 102.

Met achttien jaar moesten de kwekelingen de beschermde en bekende omgeving van het Instituut verlaten. In een onbekende wereld moesten ze hun weg zien te vinden. Albert zette deze stap in november 1880 en kwam te wonen op het adres Stalperstraat 95, wellicht in een gemeubileerde kamer. Tijd om te acclimatiseren was er amper, want in mei 1881 verhuisde hij naar de Commelinstraat, in een heel andere buurt van Amsterdam, waar hij tot september van dat jaar bleef. Op het volgende adres, Reguliersgracht 66, kwam er hulp uit Lemsterland in de vorm van zijn halfbroer Sipke die bij hem kwam wonen. Samen verhuisden ze twee keer tot Sipke op 2 november 1883 vertrok om in Kampen in dienst te gaan. Later in de maand kwam halfbroer Siebe, die tot mei 1887 bleef, toen hij terugging naar Lemmer.

Het verblijf op hetzelfde adres varieerde van twee maanden tot twee jaar en vier maanden.

Al met al is Albert tussen november 1880 en juli 1889 elf keer verhuisd!

Daarna zal het niet anders geweest zijn.

Enkele jaren was hij organist bij het Stads-Armenhuis, maar bekender werd hij als organist van de Nieuwe Walen-Kerk vanaf 1 februari 1884. Ter voorbereiding op het vergelijkende examen moest hij de zangbundels leren spelen, terwijl de jongen die hem hielp de Franse taal noch notenschrift machtig was. Per 1 juli 1889 werd hij -weer na een examen- organist bij de Evangelisch Lutherse Gemeente, in de Nieuwe (Ronde) Lutherse Kerk op de Singel. Op verzoek van de kerkenraad verruilde hij deze op 1 mei 1893 met de Oude Lutherse Kerk op het Spui. Het Bätz/Johan Frederik Witte-orgel uit 1886 bevat drie manualen, 41 registers en een vrij pedaal.

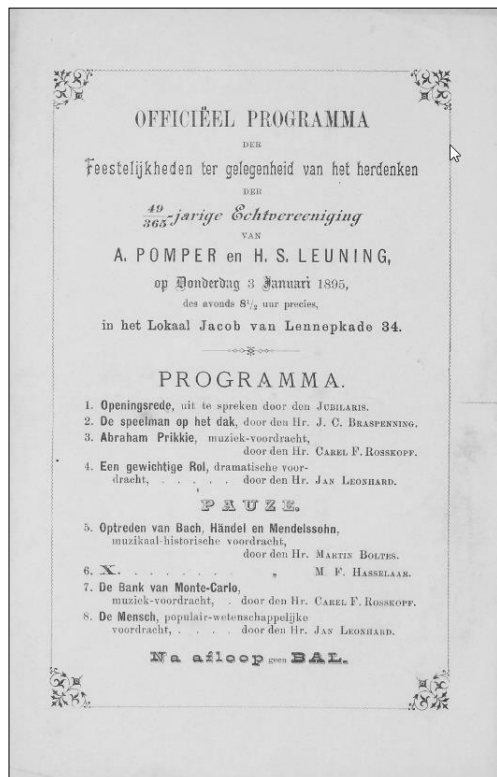

Orgel in de Oude Lutherse Kerk.

Op 16 januari 1890 werd de Ned. Organisten Vereniging opgericht. Albert was hier vanaf het begin bij betrokken en vervulde de functie van commissaris-adviseur in het bestuur. Tijdens een buitengewone vergadering op 25 sept. 1895 werd hij tot eerste penningmeester gekozen. Zijn opvolger als commissaris kreeg pro forma ook de titel tweede penningmeester (de functie kwam in de statuten niet voor). *“Aanvankelijk werd bezwaar gemaakt tegen een blinde eerste penningmeester. Alleen wanneer de commissaris-tweede penningmeester zich mede aansprakelijk stelde, gaven de aanwezigen toe. Pomper vond deze opmerking minder pijnlijk, nu de vader van de gedachte een lotgenoot van hem was.”* Zeer heeft hij er in eerste instantie voor gepleit dat gelden beschikbaar zouden komen om de weduwe van een organist van een pensioen te kunnen voorzien. Door de gunstige financiële situatie van de Vereniging pleitte hij later ook voor een pensioen voor de organisten zelf.

Op 1 november 1894 gingen Albert Pomper (wonende Nassaukade 338) en Hendrika Sophia (Heina) Leuning, geboren 6 september 1861 in Amsterdam (wonende Ferdinand Bolstraat 38) in ondertrouw. De receptie werd op zondag 4 november ten huize van Heina gehouden. Het huwelijk vond op 15 november plaats.

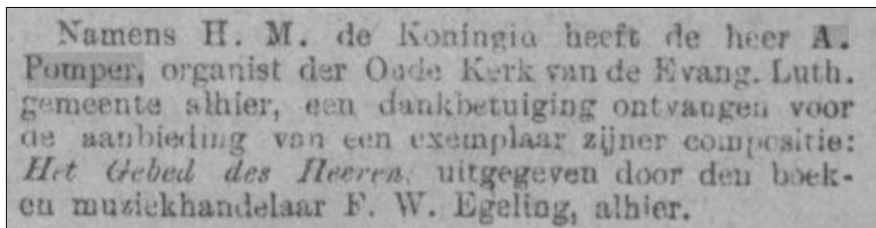

Mej. H.S. Leuning was in oktober 1879 geslaagd voor het examen voor lager onderwijs Handwerken. Per 1 november 1880 was ze benoemd tot onderwijzeres in de Nuttige en Fraaie Handwerken aan het Instituut tot Onderwijs van Blinden, zodat ze op 1 mei 1893 haar 12 ½-jarige werkkring vierde. Ze werd toegesproken door een van de kwekelingen, en door de directeur H.J. Lenderink.

In 1898 werd Albert benoemd tot klokkenist van de Zuiderkerk en per 1907 van de Munttoren.

Jacob Vincent “zou waarschijnlijk ook nooit beiaardier geworden zijn als niet zijn leeraar, de blinde organist A. Pomper van de Evangelisch Lutherse Kerk aan het Spui, op een goede dag tot klokkenist van de Zuiderkerk zou zijn benoemd. Vincent was buitengewoon bevriend met zijn leeraar, wiens composities hij op noten schreef, en daarom vergezelde hij hem ook bij een oriëntatie-bezoek aan de Zuiderkerk. Maar al was de heer Pomper ook benoemd tot beiaardier, hij wist in werkelijkheid niets van het bespelen van carillons af. En zoo stonden daar voor het klavier twee mannen, voor wie het klokkenspel iets volkomen vreemd was.

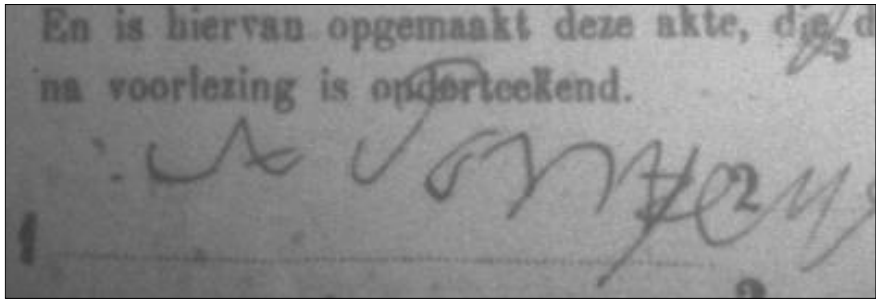
Desondanks versaagden zij niet. Na een grondig onderzoek wisten de beide musici hoe de vork aan den steel zat en zij besloten zich door de moeilijkheden heen te slaan. Zij zouden samen spelen: Vincent de melodie en Pomper de begeleiding. De proef die zij namen gelukte en op deze wijze konden zij hun eerste concert geven op twee Augustus, den verjaardag van Koningin Emma. Het klimmen naar het zeer hoog gelegen handklavier werd hem later te zwaar en duurde niet lang of de heer Vincent belastte zich op verzoek van zijn leermeester met het bedienen van het klokkenspel.”

Namens H. M. de Koningia heeft de heer A. Pomper, organist der Oude Kerk van de Evang. Luth. gemeente alhier, een dankbetuiging ontvangen voor de aanbieding van een exemplaar zijner compositie: *Het Gebed des Heeren*, uitgegeven door den boek- en muziekhandelaar F. W. Egeling, alhier.

Het hoofdbestuur van het Ned. Bijbelgenootschap had besloten om het Evangelie van Johannes in braille te laten drukken. Het nodigde Albert op 12 februari 1892 per brief uit zich met de correctie te belasten.

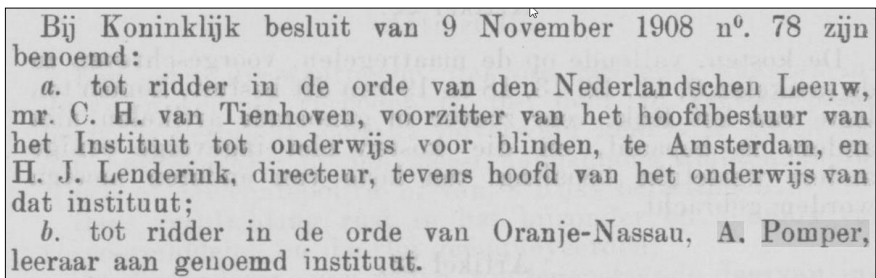
Regelmatig ontving hij een geschreven tekst of lied met het verzoek daar een melodie bij te componeren.

Hun dochter Hendrika Sophia (Rika) werd op 10 februari 1896 geboren in de 1^e Constantijn Huygensstraat. Ze werd aangegeven door haar vader, die de akte ondertekende.

Een van zijn meest bekende composities is *Lux in Tenebris* (Licht in de Duisternis). De woorden zijn van de blinde dichter L. Peters, "*getoonzet door den sympathieken organist A. Pomper*", vervaardigd bij gelegenheid van het eerste eeuwfeest van het Instituut tot Onderwijs van Blinden, op 13 november 1908.

Bij die gelegenheid werd hij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Enkele passages uit de kladversie van een brief van 13 november 1908 als dank voor de onderscheiding:

"... Hare Majesteit te willen verzoeken ...het verlenen van audiëntie om zijn innigste dank te betuigen voor de grote gunst hem betoond door zijne benoeming tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau bij gelegenheid van het 1^e eeuwfeest van het Instituut."

Of het verzoek ingewilligd is, is niet bekend.

Hij componeerde vele werken voor orgel en piano, al dan niet met orkest, kerkelijke liederen, cantaten voor soli, koor, orkest. Zeer bekend is de cantate *Lux in Tenebris* voor soli, koor, orkest en orgel.

Ook componeerde hij de *Kronings-Cantate*, een kerk-symphonie naar Psalm 150, de gewijde suite *Kerstklokken*, beide voor zang, orkest en orgel en verder fantasieën voor trompetten, bazuinen, orgel en pauken, vele grote en kleine orgelwerken en kerkelijke liederen zoals *Het Gebed des Heeren* voor zang, viool en orgel, en *Fantasie over Nederlandsche Volksliederen* voor koperkwintet, orgel en pauken.

Wekelijks begeleidde hij de kerkdienst. Talrijk waren de concerten die hij gaf, bijna altijd in de Kerk aan het Spui, jaarlijks rond Kerstmis, met Pasen, Pinksteren en ter gelegenheid van de Kerkhervorming, van de verjaardag van de Koningin-Moeder en van Koningin Wilhelmina. Vaak nodigde hij daarvoor jonge veelbelovende kunstenaars of solisten van het Concertgebouworkest uit.

Heel vaak werkte hij mee aan liefdadigheidsconcerten, zoals voor de Lutherse Diaconessen-Inrichting, de Christelijke Inrichting voor Zenuwlijders te Zeist, het Christelijke Geheel-onthouders Verbond, de Jongemannen-Vereeniging ter bevordering van Christelijk Leven "Excelsior" en bijna jaarlijks voor de Deutsche Zeemans- en Stadszending Amsterdam.

Orgelconcert

op **Woensdag 8 October 1890**, 's namiddags te 3 uur, in de

GROOTE KERK alhier,

te geven met welwillende medewerking van
Mej. **LINA WIJGERS**, *Sopraanzangeres te Amsterdam*,

en den Heer **K. SURINGBROEK** (*begeleiding Zang*),

door den Heer **A. POMPER**,

Organist der Evang. Luth. Nieuwe Kerk te Amsterdam.

Entrée kaarten à f 0.50 zijn te bekomen bij den Boek- en Muziekhandelaar **H. VAN BELKUM** Kz., Kelders, L 187, en op den dag der uitvoering aan den ingang der Kerk à f 0.75, welke een uur vóór den aanvang geopend zal zijn.

van Breda 10.
23 Aug. 1914

Mijnheer Pomper,

Thied gekomen uit
de Ev. Luth. Kerk, Spui. Moet
ik te eend even dank zeggen
voor uw raaiende spel!
Diep getroffen werd ik, na
het zingen van het Luther-
lied, door uw 'biset', hoe
innig quaadig van toon.

Bijvallen en dankzeggingen
over concerten werden hem
geregeld per brief of briefkaart
toegestuurd.

De recensies in de kranten waren vrijwel altijd lovend, spraken van: een
degelijk organist-virtuoos, iemand van wie men niet merkte dat hij het
gezichtsvermogen mist.

De Orgelbespeling van den Heer A. Pomper, in de Oude Luthersche Kerk, was als gewoonlijk zeer druk bezocht. De beide composities van den Heer Pomper zelf — zijne Orgelsonate en de reeds vroeger uitgevoerde Psalm 121, met zang en viool — gaven wederom, een zeer gunstig getuigenis van het merkwaardig talent van dezen degelijken kunstenaar, die met de geheimen van zijn instrument volkomen vertrouwd is.

Over het spel van den heer A. Pomper is reeds zooveel goeds gezegd, dat ik verneen te kunnen volstaan met te verklaren, dat hij gisteren weer gaf wat hij geven kon; d. w. z. zeer veel. Vooral in het *Andante religioso* van Massenot en in *Praeludium* uit de *Orgelsuite* van zich zelt toonde hij zich een waar meester te zijn, die de geheimen van zijn zoo gecompliceerd instrument kent, ze weet te gebruiken om schoone effecten te weeg te brengen, bovendien nooit vervalt in aanstellerij, sober blijft in den rijkdom van zijn wedergeven en de tonen, welke hij voortbrengt, zonder omweg laat spreken tot het gemoed.

In de beginjaren van de twintigste eeuw nam hij nogal eens de moeite om ook buiten Amsterdam concerten te geven: Leeuwarden, Schagen, Aalsmeer, Arnhem, Apeldoorn, Watergraafsmeer, Muiderberg, Zaandam.

Bekende organisten werden door hem opgeleid, onder wie: Jac. Bonset, Gerard Goldschmeding, Frans Hasselaar, Ferdinand Kloek, Jacob Vincent.

In 1913 verleende dochter Rika voor het eerst haar medewerking aan een concert.

1 juli 1914 vierde hij zijn 25-jarig jubileum als organist bij de Evang. Lutherse Gemeente in Amsterdam. Op 30 juni was er van half vier tot vijf gelegenheid hem geluk te wensen. Het College van Ouderlingen had de groote zaal van de kerkenraad aan de

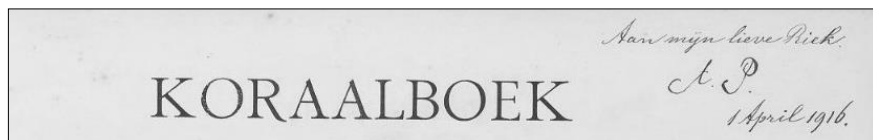
Handboogstraat beschikbaar gesteld. De ruimte versierd met bloemen en planten, was geheel gevuld met belangstellenden, vrienden en vriendinnen. Er werd gesproken namens de Kerkenraad en gemeente, namens het college van ouderlingen, en de diaconie. De Ver. van Vrijzinnig-Luthersche Gemeenteleden bood hem een portret van Joh. Sebastiaan Bach aan. De Ned. Organistenvereeniging overhandigde hem het wetenschappelijke werk 'Töpker's Orgelleer', waarna *"zijn gelaat van vreugde en verrassing"* straalde. Ook de Deutsche Seemanns- und Stadtmission was vertegenwoordigd. De jubilaris noemde in zijn dankwoord de dag *"lieflijk als een Mozart-melodie, verheven als een Beethoven-symphonie, een dag onuitwisbaar en onvergetelijk als een fuga van Bach"*.

In de dertiger jaren beschreef een voormalige zanger zijn herinnering: *"Nog zie ik hem met zijn tengere, zwakke lichaam, gekweld door asthma, waaraan hij ten slotte onderging en met den grooten blauwen bril op. In zijn jeugd had een andere jongen hem bij ongeluk met een steen tegen het oog geraakt, waardoor hij langzamerhand totaal blind werd. Dit was hem echter minder tot last dan zijn asthma. Immers ondanks zijn blindheid was hij bevoegd tot het geven van M.O. Wiskunde, hetgeen hij ook deed aan het Blindeninstituut in de Vossiusstraat te Amsterdam"*.

Een feestavond.

Ter herdenking van het 100-jarig bestaan van Neêrlands onafhankelijkheid geeft de Luthersche Vereeniging „Wces Getrouw" Vrijdagavond 14 November te 7½ uur een feest in de Luthersche kerk op het Spui, waar de predikanten P. van Wijk Jr. en C. F. Westermann het woord zullen voeren. Het muzikaal gedeelte wordt verzorgd door de dames Alice Richard (alt), Fr. Coenen (viool), Rika Pomper (begeleiding) en den heer A. Pomper (orgel). Het gemengd koor der vereeniging, directeur de heer Theod. P. G. Jansen, zal een voor deze gelegenheid gecomponeerde cantate voor soli, koor en orgel uitvoeren (tekst van den heer G. J. C. Schagen Jr., muziek van den heer J. E. Wilson). De toegang voor het publiek is vrij en het programma kosteloos.

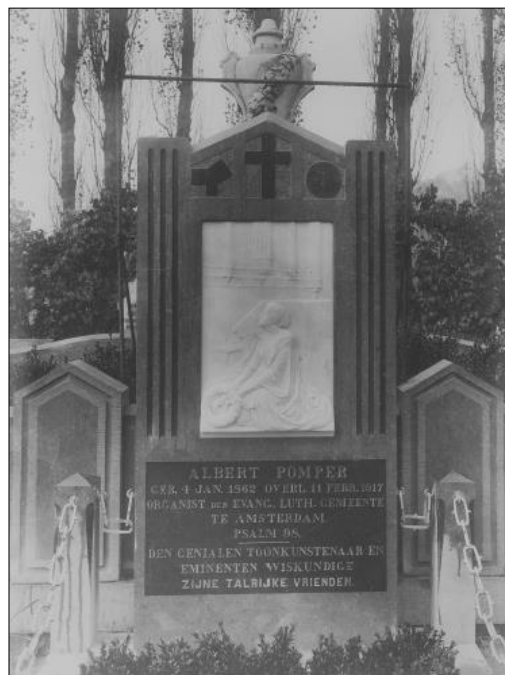
Het Koraalboek ten gebruike bij de Christelijke Liederen, verzameld en uitgegeven in 1916 vanwege het Ned. Luthersch Genootschap voor In- en Uitwendige Zending, werd door hem vierstemmig gezet en van korte voorspelen voorzien, voor orgel of piano. Aan zijn dochter gaf hij een exemplaar waarin iemand anders de tekst schreef, maar hij zelf zijn initialen: A.P.

‘Het gebed des Heeren’ was waarschijnlijk zijn eerste compositie, in of voor 1898.

De laatste compositie van zijn hand was ‘Draag nu den olijftak aan’, uitgegeven in 1917.

Volgens de gegevens van de bevolkingsstatistiek Gemeente Amsterdam is Albert Pomper overleden aan asthma bronchiale en myodegeneratio cordis, 11 februari 1917.

Op 16 februari vond de begrafenis plaats op begraafplaats ‘Huis Te Vraag’ aan de Sloterweg (tegenwoordig Rijnsburgstraat). Een grote menigte was aanwezig, lang voor de lijkstoet aankwam. Zowel bij het graf als in de grote zaal waar gesproken zou worden stond een dichte drom mensen. Gesproken werd over het grote leed, nu deze goede vriend was heengegaan die eigenlijk voor velen onmisbaar was, over de bijzondere mens die hij geweest was. En ook al wist men van zijn zwakke gezondheid en was men voorbereid, toch kwam het onverwacht en te vroeg.

Een groot aantal vrienden had zich op 18 oktober bij het Huis Te Vraag verzameld om aanwezig te zijn bij de overdracht van het monument voor de overledene, aan de familie. Op het marmeren reliëf is een vrouwenfiguur afgebeeld, in gedachten, die een krans vasthoudt. Op de achtergrond staan het orgel van de Ev. Lutherse kerk en de lege bank van de organist.

Boven het reliëf zijn de wiskundige emblemen voor de Stelling van Pythagoras en de bolwiskunde weergegeven, met erboven het kruis wat hem in zijn leven leidde.

De tekst op de steen is een hommage aan deze man die om zo'n verdriedigte reden werd wie hij was.

Na deze plechtigheid gingen commissie en dames-comité naar de Kerk op het Spui, waar in een besloten kring van genodigden een portret van de overledene aan het kerkbestuur werd overhandigd. Het werd geplaatst achter de orgelbank, waar hij gedurende 28 jaar zo vaak gezeten had. *“Diep ontroerd verliet mevrouw Pomper met hare dochter het orgel, dankbaar voor de eer haren onvergetelijken echtgenoot bewezen.”*

Wat een bijzonder mens was Albert Pomper.

Tussen half april en eind juni 1983 zijn op verzoek van de Heer A.F. Mulder en zijn moeder, mevrouw H.S. Mulder-Pomper, de archiefstukken met betrekking tot het leven van haar vader overgedragen aan het Gemeente Archief Amsterdam.

Bronnen:

Tastend door de tijd. Twee eeuwen onderwijs en zorg voor slechtziende en blinde mensen, Josef Vos.

Het blindenwezen in en buiten Nederland, H.J. Lenderink

Stadsarchief Amsterdam

delpher.nl

wiewaswie.nl

Foto orgel Oude Lutherse Kerk: Uitgeverij & Antiquariaat “Jan Zwart”

Dank aan:

Marisca van den Berg, Koninklijke Visio

Anje Roelofsma-Bouma, voor inspirerende sneupersdagen in Amsterdam

16 februari 1917.

Waarde Heer Pompeje,

Ik bied u hierby enige varianten
op sommige regels aan. Zij staan wel
niet naar volgorde, maar ik heb de
regels genomen om verwarring te voorkomen.
Nu laat ik aan U de keus. In allen ge-
valle heb ik de maat beter in acht genomen,
en elcke hysaat vermeden. Het een
christelyk oogenpunt beschouwd is nu niet
alles onrein (de liefde vergeeft veel) maar
het wille van 't ryjm is vaak te logisch
verband ~~te~~ looch. Dit nu heb ik er niet
in kunnen brengen. —

Uen dichters ordde mijn belanden te vinden,
om de latigspreekings voor recitatie en
kort pakkende te berijmen, kan ik niet, maar
denk eens over D. Lamillaan, Hagenholten
en Böhrings. Wie maken toch goede versen
Grootend en compl. H. H.

Ondergetekende, A. Pompe, Leeraar aan het Instituut
tot Ouderwys van Blinden te Amsterdam en oudt. knechteling
van deze inrichting, neemt eerbiediglyke de vrijheid
tevens tot U, Hoogedelgheer, Heer, met het beleefde verzoek
zoo goed te willen byn. Hare Majesteit de Koningin te
willen verhoeken, of het Hare Majesteit moge
behagen hem de goedgunstigheid te bewijzen
tot het verleenen van eene ^{der} ardeijne, opdat hij Hare
Majesteit dien innigsten dank kan betuigen voor
de groote gunst hem betoond door zyne benoeming
tot Ridder in de orde van Oranje Nassau,
by gelegenheid van het Eerste Levensfeest

van het Ottindon-Instituut tot Ouderwys van Blinden
te Amsterdam op 13 November 1900.

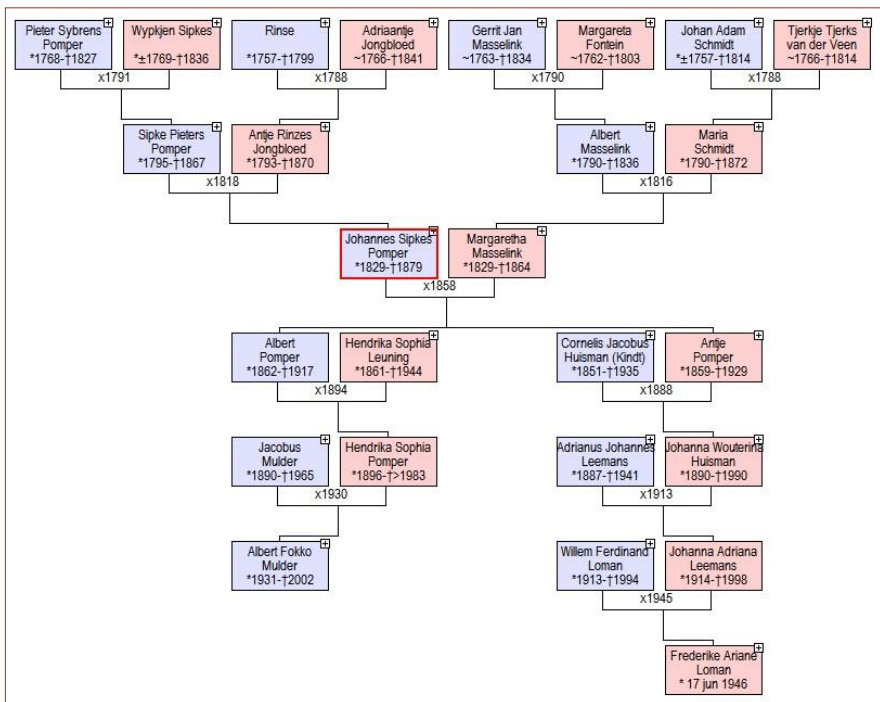
Onder aanbidding van de betugging der
meeste hoogachtung
heeft hij de eer te byn

Hoogedelgheer Heer

Uwe onderdanige dienaar

Isant in de Wiskunde, M. O. en Toonkunstenaar

Amsterdam Markstraat. 102.

Stamreeks van Albert Fokko Mulder naar Johannes Sipkes Pomper

Generatie I

1. **Albert Fokko Mulder**, geb. in 1931, ovl. in 2002 overl. Haarlem?, relatie **Dora Martha Bouma**, geb. in 1928, ovl. in 1993.

Generatie II

2. **Jacobus Mulder**, geb. Charlois op 12 nov 1890, adjunct-commies Rijkspostspaarbank, ovl. Heiloo kort voor 7 jan 1965 Nieuwsblad voor Heiloo e.o. tr. Amsterdam op 26 jun 1930 (getuigen: Harm Mulder, 44 j. won. Bussum en Siebe Albert Pomper, oom, 60 j. won. Uithoorn).
3. **Hendrika Sophia (Riek) Pomper**, geb. Amsterdam Eerste Constantijn Huyijensstraat 13a op 10 feb 1896, ovl. na 20 jun 1983.

Generatie III

6. **Albert Pomper**, geb. Sneek op 4 jan 1862, onderwijzer, leraar wiskunde, organist, beiaardier, componist te Amsterdam, ovl. Amsterdam, begraafplaats "te Vraag", Sloterweg op 11 feb 1917, otr. Amsterdam (receptie zondag 4-11 Ferdinand Bolstraat) op 1 nov 1894, op 4-11 en 11-11 zijn beide afkondigingen geschied, tr. Amsterdam op 15 nov 1894 (getuige: Jan Herman Leuning, vergulder, 30 j, Johannes Kricka, Cornelis Jacobus Huisman, Siebe Albert Pomper, wonende allen alhier).
7. **Hendrika Sophia (Heina) Leuning**, geb. Amsterdam op 6 sep 1861, ovl. Hattem op 29 mei 1944, begr. Begraafplaats "te Vraag", Sloterweg.

Generatie IV

12. **Johannes Sipkes Pomper**, geb. Oldeboorn op 12 mrt 1829 08.00 uur, wagenmaker, wagenmakersknecht Bolsward (1858); wagenmaker Sneek (1865); bezat wagenmakerij Lemmer (1877); beroemd om zijn mooie ronde wielen; aanmelding van Bolswart in Sneek: 22-5-1859; vertrek naar Franeker: 2-7-1870, ovl. Lemmer op 18 mei 1879, tr. (2) Sneek Geertje Boetje, wonende te Sneek op 14 mei 1865, dr. van Sybe Gerrits Boetje en Antje Popkes Baayma, geb. Terhorne op 23 aug 1829, dienstmeid (1865), ovl. Lemmer op 17 jul 1891, tr. (1) Oldeboorn op 23 mei 1858
13. **Margaretha Frederika Masselink**, geb. Oldeboorn op 24 feb 1829 ned.herv, dienstmeid 1858, ovl. Sneek op 8 apr 1864.

Stamreeks van Frederike Ariane Loman naar Johannes Sipkes Pomper

Generatie I

1. **Frederike Ariane Loman**, geb. Geldermalsen op 17 jun 1946, bewegingstherapeute Cesar, otr. Utrecht op 30 mrt 1969, tr. Geldermalsen op 16 mei 1969 **Bernard Naafs**, zn. van Derk Adriaan Naafs (tandtechnicus) en Tonia Gerritje Sterken, geb. Deventer op 30 dec 1943, ged. RE, Deventer NH gedoopt, dermatovenereoloog gespecialiseerd in import- en tropen-dermatologie.

Generatie II

2. **Willem Ferdinand Loman**, geb. Tiel op 16 apr 1913, boekhouder, verkoopleider Meubelfabriek "De Ster", ovl. Tiel op 9 jun 1994, gecr. Beuningen op 13 jun 1994, otr. op 5 mei 1945, tr. Wadenhoijen op 11 mei 1945.
3. **Johanna Adriana Woutrina Leemans**, geb. Avereest op 25 jul 1914, onderwijzeres, ovl. Nieuwegein op 25 mrt 1998, gecr. Nieuwegein op 28 mrt 1998.

Generatie III

6. **Adrianus Johannes Leemans**, geb. Naarden op 14 jun 1887, leraar schoenmaken Rijksopvoedingsgesticht, leraar tekenen avondambachtschool, redacteur vakblad (ondertekende hoofdartikelen met A.L.A. en technische artikelen met A.J. Leemans), won. Naarden, Avereest, Leeuwarden, Avereest, Amersfoort, kocht Pieter Bothlaan 54, Amersfoort, rond 1926 voor fl. 7001,-, ovl. Amersfoort op 27 mrt 1941, tr. Bussum op 16 okt 1913.
7. **Johanna Wouterina Huisman**, geb. Bussum op 20 okt 1890 is gebakerd door haar moeders moeder, is van 15e tot 16e bij haar zus let in Hilversum geweest om aan te sterken, ovl. Amersfoort op 3 mei 1990.

Generatie IV

14. **Cornelis Jacobus** of Johannes of Cornelis Jacob **Huisman (Kindt)** gebruikte bij zijn tweede huwelijk achternaam van stiefvader Huisman, was erkend bij huwelijk van zijn moeder met Pieter Huisman; noemde zich later Huisman, geb. Naaldwijk op 31 mei 1851, erkend op 11-5-1859 bij huwelijk van Johanna Wouterina Kind en Pieter Huisman, buskruidmaker (1877), winkelier (1905), marktmeester, koopman (1902, 1904, 1907) gemeenteveeldwachter (1890), metselaar (1894), makelaar,

meubelmaker (1890 meubelzaak; later meubelwinkels Bussum, Spiegelstraat en Hilversum, Groest), havenmeester, landmeter, commissaris van brandweer, agent verzekeringen De Utrecht, opzichter paardenrennen, armenmeester; woonde in 1890 in Wijk C nr. 75a, in 1894 wonende Amsterdam?, ovl. Bussum op 23 jul 1935 volgend online-begraafplaatsen 23 juli 1936, tr. (1) Muiden op 13 mei 1877 Aaltje Visser, dr. van Abraham Visser (schepenmaker) en Grietje Vis, geb. Muiden op 23 feb 1857, dienstbode, ovl. Bussum op 2 mei 1887 in het kraambed, tr. (2) Bussum op 29 feb 1888.

15. **Antje Pomper**, "kleine Oma", geb. Sneek op 25 jul 1859, DG, dienstbode te Sneek, Bussum (Spiegelstraat 6 op 13-5-1886, Willemslaan 42 op 15-10-1926, Is. da Costalaan 7 op 18-11-1927), Leeuwarden, Balk, Noordwolde (?), ovl. Bussum op 28 feb 1929.

Generatie V

30. **Johannes Sipkes Pomper**, tr. (2) **Geertje Sybes Boetje**, tr. (1).
31. **Margaretha Frederika Masselink**.

samengesteld door Ike Naafs-Loman

ikenaafs@xs4all.nl

*Oorspronkelijk gepubliceerd in 11 en 30, tijdschrift van de Afdeling
Friesland van de Nederlandse Genealogische Vereniging,
jaargang 23 nr. 2 - april 2018.*